

Mérési utasítás**IPv6**

A Távközlés-informatika laborban natív IPv6 rendszer áll rendelkezésre. Először az ún. állapotmentes automatikus címhozzárendelést (SLAAC, stateless address autoconfiguration) vizsgáljuk meg, melynél előny, hogy kliens oldalon nem szükséges beállításokat végrehajtani. A mechanizmus alapja az ICMPv6-os protokoll Router Advertisement csomagjaira alapoz, melynek segítségével a kliens magától generál egy IPv6 címet saját MAC címéből.

1. feladat

Indítson csomagelkapást wireshark segítségével az eth0-es interfészen addig, amíg el nem kap egy „Router Advertisement” csomagot – az egyszerűség kedvéért alkalmazhatjuk az „icmpv6” szót a megjelenítési szűrőnél.

Válaszoljon az alábbi kérdésekre:

- Milyen IPv6-os címre küldi a router az ICMPv6-os csomagot?
- Milyen hosszúságú prefixet hirdet a router?
- Milyen ICMPv6-os flagek aktívak? (1)
- Hirdeti-e a helyi DNS kiszolgálókat a Router Advertisement csomag?

2. feladat

Ahhoz, hogy saját magunk konfiguráljunk IPv6 címet, meg kell adnunk, hogy kliensünk figyelmen kívül hagyja ezeket a csomagokat. Ehhez a következő parancsokat kell begépelnünk:

```
ifconfig eth0 down
echo 0 > /proc/sys/net/ipv6/conf/eth0/accept_ra
echo 0 > /proc/sys/net/ipv6/conf/eth0/autoconf
ifconfig eth0 0.0.0.0 up
```

Ezzel töröltük az aktív (eth0) interfész beállításait.

3. feladat

Állítson be egy statikus IPv6 címet az eth1 interfésznek. Annak érdekében, hogy érzékeltesük az IPv6 címtartományának nagyságát, az általunk beállítandó IPv6 címbe foglaljuk bele a mai dátumot és a gyakorlat időpontját, valamint a gépszámot is!

Pl.:

```
ifconfig eth0 inet6 add 2001:738:2c01:8001:2013:0325:1440:3/64
```

Ahol

- A dőlt betűs rész nem változtatható!
- A vastagon szedett rész a mai dátum és gyakorlat időpont!
- az aláhúzott rész a gépszám

Ezzel a helyi IPv6 hálózat elérhetővé vált. Ahhoz, hogy az IPv6 globális hálózata elérhetővé váljon, szükségünk van egy helyi átjáróra. Ezt a `route` parancs segítségével adhatjuk meg, mely parancs a Linux routing táblájának módosítására szolgál:

```
route -6 add default gw 2001:738:2c01:8001::1
```

Ezzel megadtuk, hogy „merre” kell a csomagot az internet felé irányítani. Most már elérjük az egész IPv6-os hálózatot, de ahhoz, hogy ne kelljen IPv6 címeket használni a különböző hálózati szolgáltatások eléréséhez, névfeloldást kell alkalmaznunk. Ehhez meg kell mondani, milyen IPv6 címen található a névkiszolgáló. Ezt a Linux alatt a `resolv.conf` fájlba egy „nameserver” bejegyzéssel tehetjük meg:

```
echo „nameserver 2001:738:2c01:8001::1” > /etc/resolv.conf
```

Most indítsuk el a `wireshark`-ot, és állítsunk be egy csomagvizsgálatot az eth0-re. Majd ezek után vegyük használatba az IPv6 hálózatot, első körben egy pingeléssel. Az IPv6 alatt, mivel más a hálózati protokoll, más programokat is kell használni, mint IPv4-nél. Jelen esetben ez a `ping6`:

```
ping6 -c 2 2001:738:2c01:8001::1
```

Az IPv6-ban nem található ARP lekérdezés. Az IPv6 tervezése közben a fejlesztők inkább az ICMP protokollba integrálták az IPv6 cím → MAC cím leképzést (ez az ICMPv6), valamint kiegészítették egy Neighbor Discovery Protokollal (NDP).

4. feladat

Keresse meg a `wireshark`-ban a Neighbor Discovery Protokoll csomagjait. (Neighbor solicitation Neighbor advertisement) valamint az ICMPv6 protokoll echo request, echo replay csomagjait!

5. feladat

Nyisson egy tetszőleges web böngészőt, majd nyissa meg a **http://www.kame.net** honlapot!
Amennyiben minden megfelelően működik, a weblapon mozog a teknős.

6. feladat

Kérdezze le a `tracert` IPv6-os verziójával a **ipv6.google.com** szerverhez vezető utat!

```
tracert6 ipv6.google.com
```

Mérési utasítás**DNS****Cél:**

A DNS (Domain Name System) rendszer működésének megismerése, használata.

A DNS egy hierarchikusan felépített rendszer mely a számítógépek, és bármely aktív hálózati eszköz elnevezhető egy szimbolikus névvel, ez által nem kell az eszközhöz tartozó IP címet megjegyezni.

Ahhoz, hogy a következő parancsok működjenek, ismét vissza kell térnünk a IPv4 világába!

Ezt a következő parancsokkal tehetjük meg:

```
dhclient -v eth0
```

1. feladat

Kérdezze le a root (.) névkiszolgálókat!

```
host -t NS .
```

Amennyiben ez a parancs hibaüzenetet ad, nagy valószínűséggel nincs telepítve a `host` parancs.

Ezt a következőképpen pótolhatjuk: `apt-get install host`

Ezzel a Linux kilistázza az elérhető root névkiszolgálókat. Ezek a névkiszolgálók felelősek a gTLD, és ccTLD domain-ekért. Ezek a szerverek mondják meg, hogy mondjuk a '.hu' domainért ki felel.

2. feladat

Kérdezze le a '.hu' domain névkiszolgálóit!

```
host -t NS hu.
```

A most kilistázott névkiszolgálók felelnek a '.hu' domainért. Egy domain-ért több névkiszolgáló felelhet.

A `host` parancs nemcsak az aktuális domain-hez tartozó névkiszolgálót tudja lekérdezni, hanem a domain-hez tartozó más rekordokat is. Ilyenek lehetnek: A, MX, SOA, CNAME, HINFO.

A – a tulajdonos IP címe

MX – Mail Exchange, a domainhez tartozó levélszolgáltató

SOA – State of authority, hitelességi specifikációk

CNAME – egy létező A rekordhoz kanonikus név hozzárendelése

HINFO – CPU és Operációs Rendszer meghatározása

3. feladat

Kérdezze le a tilb.sze.hu domain levélkiszolgálóit.

```
host -t MX tilb.sze.hu.
```

Egy adott domainben több levélkiszolgáló is lehet. Ezeket prioritásba kell állítani. Ezért az MX rekordhoz mindig tartozik egy számérték is, minél kisebb ez a szám annál nagyobb a prioritása a levélkiszolgálónak. A legkisebb számmal rendelkező gép a „root” levélkiszolgáló.